

**ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลัก
สัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย
อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด***

**PEOPLE'S ATTITUDES TOWARDS THE ROLES OF TRANSFORMATIVE
LEADERSHIP BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA IN
DONG KHRANG NOI SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION AREA,
KASET WISAI DISTRICT, ROI ET PROVINCE**

ศิริทรัพย์ สังคะพันธ์¹, พชรเดช เสมามานู²
Sirisap Sangkhaphan¹, Pacharadet Semanu²
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด^{1,2}
Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus^{1,2}
Email : sapkungnang2@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 361 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .268 - .833 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน 3) ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทภาวะ

ผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ได้แก่ (1) ผู้นำกล้าตัดสินใจทำในสิ่งใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ (2) ผู้นำสามารถจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่ที่มีเจตคติที่ดีในการทำงาน (3) ผู้นำสนับสนุนวิธีการทำงานหรือวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการใหม่ๆ และ (4) ผู้นำสามารถทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนนั้นที่มีความรักใคร่สามัคคีกัน เพื่อให้บริการกับทุกคนอย่างเท่าเทียม อยู่เสมอมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ทศนคติของประชาชน; ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง; หลักสัปปุริสธรรม 7

ABSTRACT

The objectives of this thesis were: 1) to study the level of people's attitudes towards the transformational leadership roles based on the seven principles of Suppurisadhamma in Dong Khrang Noi Subdistrict Administrative Organization, Kaset Wisai District, Roi-Et Province 2) to compare the opinions on people's attitudes towards the roles of transformational leadership based on the seven principles of Suppurisadhamma in Dong Khrang Noi Sub-district Administrative Organization, Kaset Wisai District, Roi - Et Province, classified by gender, age, education level, and occupation 3) to study on the recommendations and people's attitudes towards the roles of transformative leadership based on the seven principles of Suppurisadhamma in Dong Khrang Noi Sub-district Administrative Organization Kaset Wisai District, Roi Et Province. The sample group consisted of 361 people aged 18 years and over. The research instruments were questionnaires with content validity between 0.67-1.00 The discrimination was .268 - .833 and the reliability was 0.90. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation. Statistics used to test the hypothesis using t-test and F-test.

The objectives of research article were: 1) People's attitude towards the transformational leadership roles based on the seven principles of Suppurisadhamma in Dong Khrang Noi Sub-district Administrative Organization, Kaset Wisai District, Roi Et Province overall, it was at the highest level. 2) The results of the hypothesis testing found that people with different genders, ages, education level, and occupations had attitudes toward the transformational leadership roles based on the seven principles of Suppurisadhamma in Dong Khrang Noi Subdistrict Administrative Organization, Kaset Wisai District, Roi-Et Province, overall and each aspect no difference. 3) Recommendations given by people about the role of transformational leadership based on the seven principles of Suppurisadhamma, namely: (1) leaders dare to decide to do new things (2) leaders can motivate their subordinates and people in the area to have good

working attitudes (3) leaders encourage new ways of working or solving emerging problems, and (4) leaders can bring their subordinates and people harmonious, and providing services to everyone more equally and consistently.

Keywords : People's attitudes; Transformative Leadership; The Seven Principles of Suppurisadhama

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยจะให้ความสำคัญกับการปกครองตนเองหรือการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก หลักการสำคัญในการจัดระเบียบการปกครองประเทศตามอุดมการณ์ประชาธิปไตยประการสำคัญ คือ “การกระจายอำนาจการปกครอง” ทั้งนี้เพื่อให้การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถาบันการเมืองระดับพื้นฐานที่จะฝึกฝนให้พลเมืองเกิดความรู้ความเข้าใจในกลไกและกระบวนการการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย จากแนวคิดข้างต้นรัฐบาลได้ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสมตามภารกิจหน้าที่เพื่อลดความซ้ำซ้อนและให้เกิดเอกภาพ มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการโดยได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ส่งผลให้มีการจัดตั้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขึ้น โดยมีภารกิจหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและมีการบูรณาการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองแบบกระจายอำนาจ (Decentralization) กล่าวคือ องค์กรกำหนดให้มีการกระจายอำนาจหน้าที่ไปสู่หน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล และเทศบาล ซึ่งจะทำให้้องค์กรเกิดความคล่องตัวในการทำงาน (ราชกิจจานุเบกษา, 2560)

จากแนวคิดดังกล่าวส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองรวมทั้งสามารถตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาดำเนินกิจการของภาครัฐได้ง่าย ซึ่งถือว่าเป็นบันไดของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยขององค์กรบริหารส่วนตำบล มีชื่อย่อเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท องค์กรบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีมีเพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสามคน องค์กร

บริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ราชกิจจานุเบกษา, 2562)

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การผลการปฏิบัติงานทั้งของกลุ่มและของผู้ใต้บังคับบัญชาเจตคติต่อการทำงานความพึงพอใจในการทำงานความผูกพันต่อองค์กร พฤติกรรมความเป็นพลเมืองดี รวมถึงการพัฒนาบุคลากรในองค์กร ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่ผู้นำมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานและผู้ตาม โดยเปลี่ยนแปลงความพยายามของผู้ร่วมงานและผู้ตามให้สูงขึ้นกว่าความพยายามที่คาดหวัง พัฒนาความสามารถ ของผู้ร่วมงานและผู้ตามไปสู่ระดับที่สูงขึ้นและศักยภาพมากขึ้นทำให้เกิดการตระหนักรู้ในภารกิจ และวิสัยทัศน์ของทีมและขององค์กร จูงใจให้ผู้ร่วมงานและผู้ตามมองให้ไกลเกินกว่าความสนใจของพวกเขา ไปสู่ประโยชน์ของกลุ่มองค์กรหรือสังคม ดังนั้นการจะพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้สูงขึ้น ผู้บริหารองค์กรจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริหารของตน ให้เหมาะสมกับการเป็นผู้บริหารยุคปฏิรูปของการเปลี่ยนแปลงให้องค์กรมีระบบที่ดี สร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในตนเอง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความกล้าคิด กล้าทำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพื่อผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในสถานศึกษา (รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2550)

ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอกะชังวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยได้รับความร่วมมือจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน ประชาชน บุคคลกร และหน่วยงานต่าง ๆ ส่งผลให้ได้รับรางวัลประกวดเชิดชูเกียรติผู้นำการเปลี่ยนแปลง ในโครงการเสริมสร้างและพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (กรมการพัฒนาชุมชน, 2564) แต่ตำบลครั้งน้อยยังพบปัญหาด้านการบริหารงานในบทบาทภาวะผู้นำในการเปลี่ยนแปลงขององค์กรสู่มีการเปลี่ยนแปลงของชุมชนที่ยังไม่ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนในมิติที่ควรได้รับการพัฒนาคนในชุมชน ดังนั้น ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้นำหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารงาน การอำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน ตลอดจนการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ภาวะผู้นำจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงาน โดยการปฏิบัติงานใด ๆ ภายในองค์กรให้ประสบความสำเร็จนั้น ย่อมต้องการความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่าย องค์กรที่ประสบความสำเร็จมีลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งแตกต่างกันไปจากองค์กรที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือ การมีผู้นำที่มีประสิทธิภาพการบริหารใด ๆ จะเกิดประสิทธิภาพได้ผู้บริหารจะต้องใช้ภาวะผู้นำกระจายความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรมไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชาในหน่วยงานของตน และใช้ภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับทุกสภาพการณ์ได้และใช้ความรู้ความสามารถของตนให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพด้วย ดังนั้นผู้นำที่เหมาะสมของผู้นำหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีบทบาทอย่างมากต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อยทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยในการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการลักษณะส่วนตัวของผู้บริหาร รวมทั้งการปรับเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นตามวิสัยทัศน์ของผู้นำหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องปรับบทบาทการบริหาร การพัฒนาตำบล ให้สามารถบรรลุ

สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (องค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อย, 2565) ซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานควรนำหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานเพื่อเกิดคุณธรรมขององค์กร ซึ่งหลักสัปปุริสธรรม 7 หมายถึง ธรรม 7 ประการของสัตบุรุษที่ทำให้เป็นสัตบุรุษ คือ ความเป็นคนดีที่สมบูรณ์เป็นธรรมที่เหมาะสมต่อการเป็นผู้นำ โดยเฉพาะผู้ที่ป็นหัวหน้าคนหรือผู้นำที่จะต้องเป็นผู้รู้จักเหตุผล รู้จักตัวเอง และผู้อื่น รู้จักกาลเทศะโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรู้จักนิสัย ความต้องการ ความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อจะได้เลือกใช้คนให้ถูกกับงานหรือใช้คนให้เหมาะสมกับงาน (พระมหาสมควร ศรีสังคราม, 2550) ดังนั้นประชาชนส่วนใหญ่ยังมีความต้องการที่จะขอรับการช่วยเหลือสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ ถ้าหากองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้ จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกที่ดี ประทับใจ และชื่นชม ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีและประทับใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อยเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะการศึกษาในระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด และเสนอผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อย ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และนำผลการศึกษามาบูรณาการใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่มีภารกิจในความรับผิดชอบ คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ โดยการพัฒนาและให้คำปรึกษาแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการบริหารงานบุคคล การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การเงินการคลัง การบริหารจัดการ การพัฒนาระบบสารสนเทศ การพัฒนาการให้บริการของท้องถิ่นให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชน ผู้รับบริการ และการบริหารงานในองค์กรที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาในระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงครั่งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ทำให้ทราบถึงทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ในการปรับใช้ในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาตำบลดงครั่งน้อย

3.2 ทำให้ทราบข้อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน ต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ในการปรับใช้ในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาตำบลดงครั่งน้อย

3.3 ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ในการปรับใช้ในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาตำบลดงครั่งน้อย และแก้ปัญหาในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีทะเบียนราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งหมด จำนวน 5,923 คน (สำนักบริหารการทะเบียน อำเภอกะชังศรีวิสัย (25 กันยายน พ.ศ. 2565) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีทะเบียนราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5,923 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie and D.W.Morgan) (ปัญญา คล้ายเดช, 2560) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนที่มีทะเบียนราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 361 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีแนวคิด เอกสารที่เกี่ยวข้องโดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาและแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ลักษณะแบบสอบถามมีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกะชังศรีวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามหลักวิธีการของลิเคิร์ต (R.A. Likert) โดยการแบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548) ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended

Questionnaire) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่าง 0.67-1.00 มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.67-1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .268 - .833 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.63) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.74) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.73)

5.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั่งน้อย อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด เรียงลำดับจากความถี่สูงไปหาต่ำ ได้แก่ 1) ผู้นำกล้าตัดสินใจทำในสิ่งใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ 2) ผู้นำสามารถจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่มีเจตคติที่ดีในการทำงาน 3) ผู้นำสนับสนุนวิธีการทำงานหรือวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการใหม่ ๆ และ 4) ผู้นำสามารถทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนในพื้นที่มีความรักใคร่สามัคคีกัน สิ่งเหล่านี้หากองค์กรได้นำไปใช้ในการบริการประชาชนและควรมีการนำหลักสัปปุริสธรรม 7 ไปใช้ในการบริการเพื่อให้บริการกับทุกคนอย่างเท่าเทียมอยู่เสมอมากยิ่งขึ้น

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจเพื่อนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

6.1 ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอกะทู้ร้อยเอ็ด พบว่าทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอกะทู้ร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ รองลงมา คือ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า หลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นธรรม 7 ประการของสัตว์บุรุษที่ทำให้เป็นสัตว์บุรุษ คือ ความเป็นคนดีที่สมบูรณ์เป็นธรรมที่เหมาะสมต่อการเป็นผู้นำ โดยเฉพาะผู้ที่เป็นหัวหน้าคนหรือผู้นำที่จะต้องเป็นผู้รู้จักเหตุผล รู้จักตัวเอง และผู้อื่น รู้จักกาลเทศะโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรู้จักนิสัยความต้องการความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อจะได้เลือกใช้คนให้ถูกกับงานหรือใช้คนให้เหมาะสมกับงาน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอกะทู้ร้อยเอ็ด มีการประยุกต์หลักสัปปุริสธรรม 7 ไปใช้ในการให้บริการและศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมากอยู่พอสมควร โดยเฉพาะด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ตามลำดับ อาจด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอกะทู้ร้อยเอ็ด โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยในประเด็นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตติกรณ์ จงวิศาล (2551) ซึ่งภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรผลการปฏิบัติงานทั้งของกลุ่มและของผู้ใต้บังคับบัญชาเจตคติต่อการทำงาน ความพึงพอใจในการทำงานความผูกพันต่อองค์กรพฤติกรรมความเป็นพลเมืองดี รวมถึงการพัฒนาบุคลากรในองค์กร ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่ผู้นำมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานและผู้ตาม โดยเปลี่ยนแปลงความพยายามของผู้ร่วมงานและผู้ตามให้สูงขึ้นกว่าความพยายามที่คาดหวัง พัฒนาความสามารถของผู้ร่วมงานและผู้ตามไปสู่ระดับที่สูงขึ้นและศักยภาพมากขึ้น ทำให้เกิดการตระหนักรู้ในภารกิจ และวิสัยทัศน์ของทีมและขององค์กร จูงใจให้ผู้ร่วมงานและผู้ตามมองให้ไกลเกินกว่าความสนใจของพวกเขาไปสู่ประโยชน์ของกลุ่มองค์กรหรือสังคม ดังนั้นการจะพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้สูงขึ้น ผู้บริหารองค์กรจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรบริหารของตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้บริหารยุคปฏิรูปของการเปลี่ยนแปลงให้องค์กรมีระบบที่ดี สร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในตนเอง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความกล้าคิด กล้าทำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

6.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอกะทู้ร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยมีความต้องการ

เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการกำหนดรายละเอียดของกระบวนการแผนพัฒนาท้องถิ่นตั้งแต่การจัดทำกรนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จำแนกแผนพัฒนาท้องถิ่นออกเป็น 2 ประเภท คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่บ่งบอกให้ทราบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพเท่านั้น ดังนั้นปัจจัยเหล่านี้จึงไม่เป็นอุปสรรคใด ๆ กับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศตพล พนิชศักดิ์พัฒนา (2559) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกความคิดหรือความเชื่อและแนวโน้มที่จะแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมบุคคล โดยเป็นปฏิกิริยาโต้ตอบโดยการประมาณค่าว่ามีความชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ ที่จะส่งผลกระทบต่อการตอบสนองของบุคคลนั้นในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์นั้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาเขตต์ ชันธชัย (2557) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศึกษาในห้วงเวลาปี 2556 ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของประชาชนชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีรายได้ต่อเดือนและอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ภิรมย์ ถิ่นถาวร (2550) กล่าวคือภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นความสามารถหรือพฤติกรรมในการบริหารองค์กรของผู้บริหารที่สามารถนำพาให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถได้มากกว่าที่ตั้งใจไว้ ส่งผลให้องค์กรเกิดการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทันทตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม ประเทศและโลก และ Maslow's need hierarchy (1954) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นแนวคิดที่ช่วยอธิบายประสิทธิผลหรือความสำเร็จของผู้บริหารโดยพิจารณาจากอิทธิพลของผู้บริหารและผู้ตามซึ่งต่อกันและกัน แนวคิดเรื่องภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนแปลงในระยะเริ่มแรกนั้นปรากฏในงานวิจัยของ Burns ในเรื่องภาวะผู้นำทางการเมือง Burns ได้อธิบายไว้ว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการยกระดับคุณธรรมและแรงจูงใจของผู้บริหารและผู้ตามให้เพิ่มสูงขึ้น ผู้นำจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมและยกระดับจิตสำนึกของผู้ตามผ่านการแสดงอุดมคติและค่านิยมทางคุณธรรมและจริยธรรม เช่น เสรีภาพ ความยุติธรรม ความเท่าเทียมกัน ความสงบสุข และมนุษยธรรม ซึ่งค่านิยมเหล่านี้ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของอารมณ์ เช่น ความกลัว ความโลภ ความริษยา หรือความเกลียดชัง นอกจากนี้ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงยังกระตุ้นให้ผู้ตามเกิดความต้องการที่สูงขึ้นตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow คือ ผู้ตามจะถูกยกระดับจากตัวตนที่เป็นอยู่ในทุก ๆ วันให้เป็นตัวตนที่ดีกว่า นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระยุทธิศิลป์ ยุทธิศิลป์ (อุปศรี) (2555) ได้ศึกษาผลการวิจัยการบริหารงานโดยการ

ประยุกต์ใช้หลักสี่ปรัศธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคือ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ทุกด้านแต่พบปัญหาอุปสรรคต่อการบริหารงาน ที่เกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนตำบล คือประชาชน มีความผูกพันกับองค์การน้อย ประชาชนไม่ค่อยมีส่วนร่วมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนไม่ค่อยได้รับสวัสดิการหรือแบ่งปันผลประโยชน์ต่าง ๆ แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงเสมอภาคเท่าเทียมกัน ประชาชนไม่มีบทบาทส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอปัญหา และแสดงความคิดเห็น วิจารณ์การทำงาน และร้องทุกข์เรื่องราวต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาตนเองต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ทศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 ในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ได้นำเอาการบูรณาการหลักสี่ปรัศธรรม 7 มาปรับใช้ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย อยู่ระดับมากที่สุดในทุกด้าน ดังนั้นเพื่อส่งเสริมประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย ควรมีการส่งเสริมหลักสี่ปรัศธรรม 7 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเอาใจใส่ในสิ่งนั้น

7.1.2 ในขั้นตอนของการบูรณาการหลักสี่ปรัศธรรม 7 ในการดำเนินงาน ควรเพิ่มหลักประสิทธิผล คือ ส่งเสริมการให้บริการในการปฏิบัติราชการขององค์กรที่มีต่อการบริการประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และมีแผนงานหรือโครงการพัฒนาบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนงานหรือโครงการ

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า ทศนคติของประชาชนที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 ในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ได้นำเอาการบูรณาการหลักสี่ปรัศธรรม 7 มาปรับใช้ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย อยู่ระดับมากที่สุดในทุกด้าน ดังนั้นเพื่อส่งเสริมประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย ควรมีการส่งเสริมหลักสี่ปรัศธรรม 7 สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเอาใจใส่ในสิ่งนั้น

7.2.2 ในขั้นตอนของการบูรณาการหลักสี่ปรัศธรรม 7 ในการดำเนินงาน ควรเพิ่มหลักประสิทธิผล คือ ส่งเสริมการให้บริการในการปฏิบัติราชการขององค์กรที่มีต่อการบริการประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และมีแผนงานหรือโครงการพัฒนาบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแผนงานหรือโครงการ

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 ควรมีการศึกษาแบบผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพเกี่ยวกับการบูรณาการหลักสัปปริสธรรม 7 ในการพัฒนาบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

7.3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการบูรณาการหลักสัปปริสธรรม 7 ในการพัฒนาบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย

7.3.3 ควรมีการศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบูรณาการหลักสัปปริสธรรม 7 ในการพัฒนาบทบาทภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งน้อย

8. บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2564). **ประกาศกรมการพัฒนาชุมชน เรื่อง ผลการประกวดเชิดชูเกียรติผู้นำการเปลี่ยนแปลงดีเด่น โครงการเสริมสร้างและพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564**. กรุงเทพฯ : กรมการพัฒนาชุมชน.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ปัญญา คล้ายเดช. (2560). **ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น : หจก.ขอนแก่นการพิมพ์.
- พระมหาสมควร ศรีสงคราม. (2550). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัปปริสธรรมและพลธรรมกับการปฏิบัติงานของผู้นำสถานศึกษากลุ่มเขตกรุงเทพใต้ สังกัดกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระยยุทธศิลป์ ยุทธสิบโป (อุปครู). (2555). **การบริหารงานโดยการประยุกต์ใช้หลักสัปปริสธรรม 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านค้อ อำเภอโพธารมย์ จังหวัดนครพนม**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ภิรมย์ ถิ่นถาวร. (2550). **การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของข้าราชการครูโรงเรียนอำเภอบ้านโพธิ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2550). **ผลการฝึกอบรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560**. สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2565. จาก <https://dep.go.th/images/uploads/Downloads/pdf/25600416.PDF>

- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). **พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562**. สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2565. จาก [http://www.laembua.go.th/images/column_1355312035/พ_ร_บ_สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล%20\(ฉบับที่%207\)%20พ_ศ_2562.pdf](http://www.laembua.go.th/images/column_1355312035/พ_ร_บ_สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล%20(ฉบับที่%207)%20พ_ศ_2562.pdf)
- ศตพล พนิชศักดิ์พัฒนา. (2559). **ทัศนคติของประชาชนชาวจังหวัดสกลนครที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร: ศึกษาในห้วงเวลา ปี พ.ศ. 2559**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกริก.
- องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย. (2565). **รายงานผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย ปีงบประมาณ 2565**. ร้อยเอ็ด: องค์การบริหารส่วนตำบลดงครั้งน้อย.
- อาเขตต์ ชันธชัย. (2557). **ทัศนคติของประชาชนชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา: ศึกษาในห้วงเวลาปี 2556**. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยสื่อสารการเมือง : มหาวิทยาลัยเกริก.